

Behandling i Lokalstyret - 16.06.2020

Elise Strømseng (Ap) satte fram følgende omforente forslag til vedtak:

I Longyearbyen har det alltid vært stor interesse for friluftsliv, jakt og fangst. Lokalbefolkningens tilgang til natur, som også inkluderer muligheter for jakt/fangst/fiske i rimelig nærhet er viktig i et helsemessig perspektiv og det er viktig for bolyst, noe også lokalsamfunnsplanen til Longyearbyen Lokalstyre peker på.

I Svalbardmeldingen (St. mld 32, 2015-2016) sier Regjeringen at de vil «... sikre naturverdier og kulturminner i umiddelbar nærhet til lokalsamfunnene som er viktige for reiselivet, friluftsliv og lokalbefolkningen». Det vises også til at de umiddelbare nærområdene til Longyearbyen brukes mye av lokalbefolkningen året rundt.

Vi støtter regelendringer som øker forståelse og brukervennlighet – herunder kart som endel av forskriften, og vi anerkjenner behovet for innstramminger dersom det foreligger faglige og erfaringsbaserte og sikkerhetsmessige vurderinger som tilsier et behov for innstramminger. Men basert på innhentet informasjon fra både jegere, turgåere og hyttefolk har ikke vi identifisert et behov eller ønsker om en endring av de etablerte sonene, eller at dagens soner representerer en sikkerhetsrisiko.

Longyeardalen er på mange måter en "lukket" dal og de foreslåtte endringene vil vanskeliggjøre tilgangen til jakt for lokalbefolkningen, og i større grad kreve tilgang på båt og bil for å komme seg til egnede jaktområder. De få gjenværende nærområdene der det ikke opprettes skyteforbudssoner vil dernest få økt jakttrykk.

Argumentasjonen fra Departementet er at «... disse områdene kan ved første øyekast se ut til å være en ikke ubetydelig utvidelse av dagens sone. Departementet peker imidlertid på at det i praksis og i all hovedsak allerede er skyteforbud i disse områdene, i kraft av forbudet mot å avfyre våpen nærmere enn 500 meter fra nærmere angitte installasjoner i forskriftens § 2. Det er derfor i realiteten svært få jaktområder som blir borte som følge av utvidelsen ...»

Vi mener at dette ikke stemmer i praksis. Platåfjellet, Vannledningsdalen, øvre deler av Blomsterdalen, Sukkertoppen. m.m. er områder som i dag nyttes i jakt. Det har så fremt oss bekjent ikke vært episoder der jegere og turgåere kommer i konflikt som følge av at begge parter nytter naturen og nærområdene til byen samtidig. Det samme gjelder forøvrig skader på installasjoner eller løsning av skudd for nærme disse. Vi er derfor også kritiske til at man utvider 500m sonen for løsning av skudd nærme installasjoner, båter og fartøy for hele Svalbard.

Områdene på Svalbard er oversiktlige, sammenlignet med fastlandet, og sambruk av naturen bør være et mål i seg selv. Vi vil på det sterkeste anmode om at man ikke innskrenker muligheter for jakt i områdene rundt Longyearbyen slik forslaget legger opp til. Dette har ikke vært et uttalt ønske fra lokalt hold, og vi er ikke kjent med episoder som skulle tilsi at dette er nødvendig.

Tilslutt påpekes det at dette forslaget til endring lanseres 29. mai 2020, har høringsfrist 10. juli 2020, og skal innføres fra 1. august 2020. Fra Lokalstyrets ståsted er dette ikke ansett som en god høringsprosess da det er korte frister, selve høringen ligger delvis i sommerferien og man tar sikte på å innføre endringer i inneværende jaktår uten at det har vært en inkluderende og god nok forutgående prosess.

Strømsengs forslag ble enstemmig vedtatt.

Vedtak i Lokalstyret - 16.06.2020

I Longyearbyen har det alltid vært stor interesse for friluftsliv, jakt og fangst. Lokalbefolkningens tilgang til natur, som også inkluderer muligheter for jakt/fangst/fiske i rimelig nærhet er viktig i et helsemessig perspektiv og det er viktig for bolyst, noe også lokalsamfunnsplanen til Longyearbyen Lokalstyre peker på.

I Svalbardmeldingen (St. mld 32, 2015-2016) sier Regjeringen at de vil «... sikre naturverdier og kulturminner i umiddelbar nærhet til lokalsamfunnene som er viktige for reiselivet, friluftsliv og lokalbefolkningen». Det vises også til at de umiddelbare nærområdene til Longyearbyen brukes mye av lokalbefolkningen året rundt.

Vi støtter regelendringer som øker forståelse og brukervennlighet – herunder kart som endel av forskriften, og vi anerkjenner behovet for innstramminger dersom det foreligger faglige og erfaringsbaserte og sikkerhetsmessige vurderinger som tilsier et behov for innstramminger. Men basert på innhentet informasjon fra både jegere, turgåere og hyttefolk har ikke vi identifisert et behov eller ønsker om en endring av de etablerte sonene, eller at dagens soner representerer en sikkerhetsrisiko.

Longyeardalen er på mange måter en "lukket" dal og de foreslåtte endringene vil vanskeliggjøre tilgangen til jakt for lokalbefolkningen, og i større grad kreve tilgang på båt og bil for å komme seg til egnede jaktområder. De få gjenværende nærområdene der det ikke opprettes skyteforbudssoner vil dernest få økt jakttrykk.

Argumentasjonen fra Departementet er at «... disse områdene kan ved første øyekast se ut til å være en ikke ubetydelig utvidelse av dagens sone. Departementet peker imidlertid på at det i praksis og i all hovedsak allerede er skyteforbud i disse områdene, i kraft av forbudet mot å avfyre våpen nærmere enn 500 meter fra nærmere angitte installasjoner i forskriftens § 2. Det er derfor i realiteten svært få jaktområder som blir borte som følge av utvidelsen ...»

Vi mener at dette ikke stemmer i praksis. Platåfjellet, Vannledningsdalen, øvre deler av Blomsterdalen, Sukkertoppen. m.m. er områder som i dag nyttes i jakt. Det har så fremt oss bekjent ikke vært episoder der jegere og turgåere kommer i konflikt som følge av at begge parter nytter naturen og nærområdene til byen samtidig. Det samme gjelder forøvrig skader på installasjoner eller løsning av skudd for nærme disse. Vi er derfor også kritiske til at man utvider 500m sonen for løsning av skudd nærme installasjoner, båter og fartøy for hele Svalbard.

Områdene på Svalbard er oversiktlige, sammenlignet med fastlandet, og sambruk av naturen bør være et mål i seg selv. Vi vil på det sterkeste anmode om at man ikke innskrenker muligheter for jakt i områdene rundt Longyearbyen slik forslaget legger opp til. Dette har ikke vært et uttalt ønske fra lokalt hold, og vi er ikke kjent med episoder som skulle tilsa at dette er nødvendig.

Tilslutt påpekes det at dette forslaget til endring lanseres 29. mai 2020, har høringsfrist 10. juli 2020, og skal innføres fra 1. august 2020. Fra Lokalstyrets ståsted er dette ikke ansett som en god høringsprosess da det er korte frister, selve høringen ligger delvis i sommerferien og man tar sikte på å innføre endringer i inneværende jaktår uten at det har vært en inkluderende og god nok forutgående prosess.